

1892-08-16

AFSENDER

Emil Hannover

MODTAGER

Johan Rohde

FAKTA

Dokumenttype:

Brev

Sprog:

Dansk

Dateringsbegrundelse:

Datering i brev

Afsendersted:

Silkeborg

Omtalte personer:

Ernst Brandes

Rasmus Christiansen

Alice Hannover

Arkivplacering:

Den Hirschsprungske Samling

DOKUMENTINDHOLD

Emil Hannover er efter et kort ophold i København tilbage på kuranstalten i Silkeborg med sin hustru, hvor Rasmus Christiansen, iklædt "ualmindeligt rædsomme" slips, har aflagt dem besøg. I København fik Hannover fra Johan Rohdes forældre de udgivelser og andet, Rohde har købt for ham i udlandet og sendt hjem. Endnu en sending rejseoptegnelser, har Hannover også modtaget, og han opfordrer Rohde til at udgive dele af teksten: "De burde aflægge noget af Deres Respekt for Tryksværte." Hannover nævner Ernst Brandes' selvmord og Alice slutter brevet af med en hilsen til Rohde.

TRANSSKRIFTION

Kjære Rohde,
Da jeg ikke kender Deres nye
Adresse og følgelig ikke kan være
sikker paa, at De faaer dette Papir
i Hænde, sender jeg Dem blot et Par
Linier for paa Ny at komme i
Forbindelse med Dem. Jeg er nylig
hjemkommen hertil fra min Ud-
flugt til Kjøbenhavn og forefandt
Fortsættelsen af Deres Journal,
som jeg læser med den største In-
teresse. Naar De en Gang kommer
hjem, vil jeg gjerne snakke lidt
alvorlig med Dem ... om Deres
Optegnelser og indtrængende anbefale
Dem at offentliggjøre noget af dem.
Der er Partier deri, som nok er
værd at faa frem, og jeg synes
overhovedet, De burde aflægge noget
af Deres Respekt for Tryksværte.
Jeg fik naturligvis ikke
[2]
arbejdet saa meget i Kjøbenhavn,
som jeg havde haabet. Varmen var
saa overvældende, at jeg næsten intet
kunde bestille. Stor Fornøjelse havde
jeg derimod af en lille Afstikker
til Mariebo, hvor Restaurationen

af Byens Kirke har sat Sindene
i en latterlig Bevægelse. Jeg har derom
skrevet en længere Artikel til
"Politiken".¹

Jeg havde i Kjøbenhavn den For-
nøjelse at hilse paa Deres Forældre
og modtage de Blade m.m., De
har været saa venlig at besørge
for mig. Der var morsomme
Ting imellem, og De skal have
Tak for dem. Send mig ved Lejlig-
hed en Regning paa Deres Udlæg.
Christiansen har været her
et Par Dage paa Besøg. Han var

[3]

brav og rar, som altid, men hans
Slips var ualmindelig rædsomme.
Ellers hører vi ikke fra andre end
Dem, men befinder os forresten vel
i vor Ensomhed. Her er et Par elsk-
værdige Mennesker, vi snakker med,
og Tiden gaaer kun altfor hurtig.
Jeg synes, min Kone er ved at
komme sig; hun er i udmærket
Humør og kan gaa lange Ture.
Om den sørgelige Begivenhed
i den Brandeske Familie har De
vel hørt.² Der fandtes efter den Afdøde
ikke en Øre, bogstavelig saa lidt, at
det var utilstrækkeligt til Begravelsen.
Hans gamle Forældre skal tage sig
Selvmordet uhyre nær, hvorimod
Brandes' Frue skal have taget det
roligere.

Lad os nu høre fra Dem snart.
Faaer vi Dem virkelig ikke at se paa

[4]

denne Side Jul? Christiansen
talte noget om at møde Dem i
München i September Maaned.

Lev vel fremdeles. Venligste
Hilsener fra min Kone og Deres
hengivne
E. Hannover
Kuranstalten
Silkeborg
16. VIII, 92
[Med Alice Hannovers hånd:]
Tak for Deres lange
Breve. Men hvorfor skri-
ver De aldrig noget om
Dem selv?

¹ Sagen om restaureringen af kirken i Mariebo... henvisning til artikel i Politiken.

² Ernst Brandes, bror til Georg og Edvard Brandes, tog sig af dage den 6. august, og efterlod sig sin 22-årige hustru, der ugen efter selvmordet fødte parrets søn. Han efterlod sig også økonomisk ruin som resultat af sit idealistiske projekt med tidsskriftet Børs-Tidende, som han overtog redaktion og siden også selve udgivelsen af i 1889. Som avisens skribenter engagerede Ernst de dengang unge forfattere Henrik Pontoppidan, Joannes Jørgensen, Sophus Claussen Viggo Stuckenberg og Georg og Edvard Brandes.

Kjære Rohde.

Da jeg ikke kjenner Deres nye Adresse og følgelig ikke kan være sikker paa, at De faaar dette Papir i Hænde, sender jeg Dem blot et Par Linier for paa Ny at komme i Forbindelse med Dem. Jeg er nemlig hjemkommen hertil for min 11. flugt til Björnsbo og foresaatter Fortsættelsen af Deres Journal, som jeg læser med den største Interesse. Naar De en Gang kommer hjem, vil jeg gjerne snakke lidt alvorlig med Dem om Deres Optegnelser og indtrængende anbefale Dem at offentliggjøre noget af dem. Der er Partier deri, som nok er værdt at faa frem, og jeg synes overhauset, De burde aflevere noget af Deres Respekt for Trykswarte.

Jeg fik naturligvis ikke

arbejdet saa meget i Kjöbenhavn,
som jeg havde haabet. Varmen var
saa overvældende, at jeg næsten intet
kunne bestille. Stor Fornøjelse havde
jeg derimod af en lille Aftenskjen
til Mariibo, hvor Restaurationen
af Byens Kirke har sat Sine
i en latterlig Bevægelse. Jeg har derom
skrevet en længere Artikel til
Politikeren.

Jeg havde i Kjöbenhavn den For-
nøjelse at hilse paa Deres Forældre
og modtage de Blad m.m., De
har været saa venlig at besørge
for mig. Der var morsomme
Ting imellem, og De skal have
Tak for dem. Send mig med Lystig-
hed en Begyning paa Deres Møje.

Christiansen har været her
et Par Dage paa Besøg. Han var

brav og rar, som altid, men hans
Slips var ualmindelig rødsonne.

Ellers hører vi ikke fra andre end
Dem, men befinder os forresten vel
i vor Ensamhet. Her er et Par elsk-
verdige Mennesker, vi snakker med,
og Tiden gaar him altfor hurtigt.
B synes, min Kone er vel at
komme sig; hun er i Usmarket
Hjerner og kan gaar lange Ture.

Om den sørgelige Begivenhet
i den Brauteske Familie har De
vel hørt. Der fandtes efter den Afstøt
ikke en Qre, bogsævelig saa lidt, at
det var utilstrækkeligt til Begravelsen.
Hans gamle Forældre skal tage sig
Selvmodet ikye nær, hvorimod
Brautes' Ture skal have taget det
roligere.

Lad os nu høre fra Dem snart.
Gaar vi Dem virkelig ikke at se paa

53.

Denne Side jule? Christianen
talte noget om at møde Dem i
München i September Maaned.

Lev vel fremdeles. Venligste
Hilsener fra min Kone og Deres
hengivne

E. Hannover

Kiranskallen

Silkeborg

16. VIII. 92

Tak for Deres lange
Brev. Men hvorfor skri-
ver De aldrig noget om
Dem selv?